

LUTHERSK KIRKETIDENDE



INNHOLD

Open kyrkje / Fra bokfronten /
Fra bispedømmerådene og
Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Andre juledag (Stefanusdagen) - Astrid Sætrang Morvik

Søndag etter jul - Stephen Reid

Nyttårsaften - Bjarte Nese



**må kyrkja vere vidopen for alle
søkjande – og samstundes vere
tydeleg på at ho ikkje er open
for alt**

Open kyrkje

Den norske kyrkja ynskjer å vere eit inkluderande fellesskap, eit ideal som kjem til uttrykk mellom anna i adjektivet 'open' i ulike strategidokument og Kyrkjemøtevedtak. I år er

det nettopp dette adjektivet som skal under lupa på Kyrkjemøtet (KM). Av dei fire uttrykka - vedkjennande, misjonierende, tenande og open - er dette siste det som ropar høgst på

utlegging og presisering. Det synest vanskeleg å finne ein innlysande heimel for dette omgrepet så vel i vedkjenningskriftene som i Den heilage skriftera. At adjektivet dessutan er kobla til substantivet 'folkekyrkje' gjer ikkje oppgåva lettare.

"En åpen kirke er en kirke som med utgangspunkt i dåpen vil favne hele folket" står det i Strategidokumentet KM vedtok i 1999. Menneske i alle aldrar og i ulike livssituasjonar skal få del i kyrkja sin bodskap og kallast til eit liv i omvending og tru. I Strategiplanen for 2005-2008 er adjektivet nærare presisert på denne måten: "- åpen, ved at vi bygger fellesskap med respekt for ulikheter". Det er vanskeleg å tenkje seg at nokon ville røyste mot ei slik forståing av dette idealet. I Kristus er alle motsetnader og skiljelinjer prinsipielt og endegyldig oppheva (Gal 3,28). Evangeliet femner om alle som er skapte i Guds bilete, og Paulus si radikale utlegging av bodskapen inneber at alt anna enn krossen og oppstoda vert relativisert. Når berre dette trussentrum får stå fast, skal samvita ikkje bindast i spørsmål om sedar og skikkar. Det innebar at dei truande kunne møte sine omgivnader med ei trygg og open innstilling, kunne prøve alt og halde fast på det gode.

Ei trygg og sentral Kristus-tru gir det beste utgangspunktet for å møte det/den framande på ein open og fordomsfri måte. Kyrkja skal vere ei trygg hamn for alle som famlar og strevar og tvilar. Kravet om den 'rette trua' må aldri bli presentert som eit inngangskriterium, for den del heller ikkje kravet om den rette livsførselen. Like raust som Gud møter oss alle, må kyrkja vere vidopen for alle søkjande - og samstundes vere tydeleg på at ho ikkje er open

for alt. Alt som krenkjer menneskeverdet og trugar med å øydelegge det sant menneskelege, forsakar vi og vender oss kollektivt frå. Kyrkja må aldri få bli så tilpasningsdyktig at ho aksepterer det Gud fordømer.

Fleire av sakene som KM dette året får seg førelagt har nokså openberre tilknytingspunkt til 'den opne kyrkja'. Nemnast kan i fleng: kyrkja sine kommunikasjonsmessige utfordringar, samisk kyrkjeliv og spørsmålet om kor open kyrkja faktisk er for ulike gudstenestetradisjonar, språk og kultur, saka om integrering av innvandrarar, og saka om møtet med andre religionar. Men dei to sakene som verkeleg vil kreve øving i openheit og oppøving i samtalens kunst, er sjølvsagt stat/kyrkje og homofili. Den siste vert rett nok berre lagt fram som orienteringssak denne gongen, men med eit klart mål om å kunne sikre eit godt samtaleklima og ei god samråding om vegen vidare.

Det dreiar seg om store og viktige vegval, og samstundes må vi minne kvarandre om at det dreiar seg ikkje om saker som fortener å få splitte kyrkja. Men begge utfordrar oss til ei gjennomtenkjing av kva grunnlaget for kyrkja sin identitet og einskap er. Samtalen om dette kan midt i usemja attpåtil vise seg å ha fornyande potensiale, så sant den får gå føre seg i ei open og tillitsfull atmosfære. Lykke til, både på Kyrkjemøtet og i alle andre samanhengar der samtalen held fram!

det dreiar seg ikkje om saker som fortener å få splitte kyrkja

JAN OTTO MYRSETH
jom@ringerike.kirken.no



FRA BOKFRONTEN



Ny bok om stat og kirke

Njål Høstmælingen, Tore Lindholm og Ingvill T. Plesner (red.):

Stat, kirke og menneskerettigheter

Abstrakt forlag. Oslo, 2006.

De tre redaktørene av denne nye boka om stat og kirke har alle tilknytning til Senter for Menneskerettigheter. Menneskerettighetene, særlig religionsfriheten, får da også stor plass, men her hentes det også inn andre aspekter, som norsk tradisjon og aktuell politisk virkelighet, til belysning av tematikken. Bokas 14 bidragsytere kommer hovedsakelig fra feltene: statsvitenskap, juss og teologi. Deres konklusjoner går i alle retninger. I sum gir de dermed et godt grunnlag for leseren til å trekke egne slutninger.

Denne anmeldelsen kan ikke omtale alle bidragene, så jeg gjør et subjektivt utvalg og begynner med artikkelen til professor i juss, Eivind Smith. Han drøfter over 25 sider hva som skal til for å kalle en kirkeordning for "statskirke", og viser på en overbevisende måte at det fra et juridisk ståsted ikke er mulig å definere eksakt hvor grensene for en slik ordning går. Vi opererer i stedet langs en skala der definisjonene i virkeligheten bestemmes av

andre og mer interessebetonte hensyn. Skal for eksempel modellen med "lovbestemt folkekirke" kalles "statskirke"? De som vil fremheve kontinuiteten med dagens ordning, vil si ja; mens de som vil understreke bruddet, sier nei. Smith går langt i å støtte legitimiteten til det førstnevnte synspunkt. Etter min vurdering nedtoner han dermed i for stor grad den avgjørende forskjell som det statlige kirkestyre utgjør, og som tilsier at den "lovbestemte folkekirke" ikke med rimelighet kan karakteriseres som "statskirke", men derimot heller som "nasjonalkirke".

Ingvill T. Plesner spør i sin artikkel: "Bør statskirkeordningen avvikles"? Hun mener at det avgjort bør skje, men ikke i form av den "lovbestemte folkekirke" som etter hennes mening på mange måter er vel så problematisk som dagens statskirkeordning, sett fra et menneskerettighetssynspunkt. Grunnen til dette er den styringsrett som Stortinget får over Den norske kirke gjennom en egen kirkelov,

som dessuten senere kan bli endret på en måte som vi i dag ikke overskuer. I følge Plesner bør Kirkemøtet først vedta en ny kirkeordning for Den norske kirke der det bl.a. gis garantier for et styrket kirkelig demokrati. Dette kan ta noe tid, men det er bedre enn å forhaste seg i en så viktig sak. Med en slik garanti for demokratiet kan det skapes politiske forutsetninger for at Stortinget lar kirken fare, og vedtar modellen "selvstendig folkekirke", hvilket er den beste og mest konsekvente løsning i følge Plesner.

I den påfølgende artikkel argumenterer også Njål Høstmælingen mot den "lovbestemte" folkekirke og for den "selvstendige". Begge disse bidragene viser hvor man gjerne havner med et rendyrket menneskerettslig resonnement som bare i svært liten grad trekker inn kulturelle og tradisjonsmessige perspektiver. Som sådan er det lærerik og utfordrende lesning. Plesner og Høstmælingen har unektelig en serie gode poeng å fremføre, og de viser at den "lovforankrede" folkekirke forutsetter et Storting som vet å vise tilbakeholdenhet og ikke forsøker å styre Den norske kirke på utilbørlig vis. Men hvor lett er det for politikere å holde fingrene fra et fat som står pent dandert rett foran dem?

Biskop Odd Bondevik går i sitt bidrag engasjert mot fortsatt statskirke. Hans argumentasjon er også primært menneskerettslig, og preget av hans erfaringer som kristen misjonær i Japan. Denne opplevelse av minoritetssituasjonen har preget Bondeviks

holdning, og vi har ikke vanskelig for å forstå ham i dette. Hvilken modell Bondevik selv ender opp med som alternativ står ikke klart å lese, men kanskje er det mest trolig at han går i retning av den "selvstendige" folkekirken.

Professor ved TF, Dag Thorkildsen, er som kjent en meget konservativ mann, i hvert fall hva stat og kirke angår. Han mener demokratiet må bygges vesentlig bedre ut før en ny kirkeordning kan ha noe for seg. Det er greit nok. Men han fremsetter enkelte underlige påstander i sin artikkel "Demokrati først, ordninger så". Han mener bl.a. at Kirkerådet nedsatte Bakkevig-utvalget fordi "man ville ha makt til å sparke biskoper som Køhn og Stålset". Thorkildsen fremtrer her mer som tabloid journalist enn som teologisk professor. Dessuten virker påstanden saklig sett urimelig. Dersom Kirkerådets agenda var som han antyder, hvor lurt var det da å hente Trond Bakkevig til å forestå oppgaven?

Til slutt vil jeg kort trekke fram innlegget fra Shoab Mohammad Sultan, som er muslim og statsviter. Han støtter, i likhet med Gjønnestvalgets muslimske medlem, den "lovforankrede folkekirke", fordi en fullstendig atskillelse mellom kirken og staten kan brukes som brekkstand for sekularismen med en 'avreligionisering' av samfunnet." Hvilket han rimelig nok går sterkt mot. Det er interessant. Minoritetene drar altså ikke alle i samme retning. Boka anbefales!

Halvor Nordhaug



Helge Helgesen:

Et korn er sådd i evighet

Unik bok - med 12 taler holdt ved begravelse.

kr 100,- inkl frakt!

Send sms på tlf: 413 09 611 (m/navn og adr.)

Eller bestill på: hhe@vik.kommune.no

SØNDAGSTEKSTEN



Astrid Sætrang Morvik, Stephen Reid og Bjarte Nese

Andre juledag (Stefanusdagen)

26. desember 2006

Lesetekster: Jer 1,17-19; Matt 10,17-22

Prekentekest: Apg 6,8-15

Ånd mot ånd

Beretningen om Stefanus viser hvordan åndskampen mellom det gode og det onde gir seg uttrykk gjennom på den ene siden helbredelser, kraft og nåde og på den andre siden smålighet, løgn og konspirasjoner. Vi vet umiddelbart hvem som er skurk, og hvem som er helt i denne fortellingen. Men hvem er fienden i dag? Hvordan kan vi være sikre på at vi er på det godes side i åndskampen som utspiller seg i vår tid og i vårt dagligliv?

Til teksten

V. 8. *Stefanus*: 6,1ff presenterer Stefanus og hvordan han var en av sju som ble valgt ut for å gjøre tjeneste ved bordene. De skulle ha godt ord på seg og være fylt av Ånd og visdom. I tillegg ble de vigslert til tjenesten gjennom en forbønnshandling ved apostlene, v. 6. Er det denne vigslingen som gjør Stefanus i stand til å gjøre under og tegn?

V. 9: *Synagogen for de frigitte og for kyrenéere og aleksandrinere*: Synagogene ble først opprettet i byer og land så langt fra Jerusalem og templet at man måtte ha et alternativt sted å samles.

Det er tydelig at innflytterne fra diasporaen likevel har valgt å bygge egne synagoger i Jerusalem som et supplement til tempelkulten. Det er disse innflytterjødene som anklager Stefanus for *antisemittisme*. Ja, for vi kan vel kalle det det? Jeg bare spør og skal ikke være skråsikker i dette, men fortellingen gir meg uvilkårlig assosiasjoner til dagsaktuelle hendelser. Mer om det under. I dette tilfellet er det altså diasporajødene, de *gresktalende*, som kan se ut til å være mer nidkjære på *profetens* vegne enn de innfødte Jerusalem-borgerne. Mye mulig er Stefanus selv en innflytter, en av deres egne, og som sådan mer provoserende enn om han hadde vært en fremmed.

V. 11-12: Når man ikke vinner over motstanderen med vanlige argumenter, fungerer fabrikkerte påstander som regel godt - et gammelt og velbrukt knep som Stefanus' motstandere gjerne bruker. *Spottende ord mot Moses og Gud*; i grunnteksten *blasfemiske* ord. Slik hisser man opp folket... Det lyder velkjent.

V. 14: *Denne Jesus fra Nasaret*. Pronomenet *denne* har her en nedsettende betydning. Som svar på fornærmelsen mot egne helligdommer, fornærmer man de andres.

V. 15: *Ansiktet hans var som ansiktet til en engel*. Parallellen finnes i Jesu *forklarelse* på berget og Moses som strålte etter å ha vært på Sinai-

fjellet. En slik forklarelse skyldtes møtet med/ synet av det guddommelige. I 7,55 får vi forklaringen: Stefanus så "Guds herlighet og Jesus stå ved Guds høyre hånd."

Det går en sterk linje av handling i fortellingen fra 6,15 til 7,55. Stefanus' tale innimellom kan virke som et forstyrrende avbrudd, men den er viktig for å forstå den voldsomme reaksjonen hos tilhørerne: Man skal være ganske enfoldig for ikke å se linjen Stefanus trekker opp mellom Moses og Jesus: *Har det noen gang vært en profet som deres fedre ikke forfulgte?* (v. 52).

Til prekenen:

Martyriet er utgangspunktet på Stefanusdagen. Forfølgelse av kristne verden rundt blir en naturlig aktualisering. Mekanismene som oppstår når makt, religion og kultur brytes, er en dagsaktuell problematikk.

Slik syndefallsberetningen er arketypen på hva som skjer når mennesker vil ha mer enn sin del, og hvordan man reagerer med beskyldninger og fraskrivning av ansvar, slik er beretningen om Stefanus arketypen på hva som skjer når mennesker kjenner seg truet av fremmede religioner og kulturer. Kristendommen var en raskt voksende "sekt" i jødernes øyne. Mange sluttet seg til. Det nye blir fra første stund oppfattet som en trussel, et angrep på det gamle. fiendebilder oppstår. Mytene forsterkes. Angrep er av og til det beste forsvar; angrepskrig kan forsvares for å unngå et større onde. Derfor fyres det opp under mytene. "Ondskapens akse" identifiseres. Konklusjon: De kristne må utryddes med makt.

I arbeidet med teksten (over) har assosiasjonene fått løpe fritt: Jeg har vært innom antisemittisme; jeg har nevnt profeten, og jeg tenkte ikke på Moses. I lys av sommerens debatter om jødene og Israel og i lys av vinterens profetkarikaturer og ikke minst; etter pavens foredrag med påfølgende hissig reaksjoner fra muslimer har jøder, muslimer og kristne minst én ting til felles: Vi kjenner oss alle truet av hverandre i større eller mindre grad. Trusselen om vold ser ut til å være reell. Og noen ganger, som i karikaturesaken, går visse ekstremister foran og gjør saken mer graverende enn den i utgangspunktet var, for

å hisse opp folket. Dette er bakteppet for en preken andre juledag. Hvordan skal vi så preke?

1. Riktig holdning.

Øvelse: La oss tenke oss at vi skal preke over tematikken martyrium og forfølgelse i en forsamling hvor vi vet at det både finnes jøder, kristne, muslimer og religiøse flyktninger! Tanken er ikke så umulig. I min lokale menighet finnes det hengivne Israelsvenner med slektsbånd til israelske jøder. Det finnes kristne flyktninger fra Assyria, og iblant dukker det opp en muslim. Klarer vi å snakke om Jesus fra Nasaret uten å snakke nedsettende om jødene som hatet ham? Klarer vi å si klart og med alvor at mange har kjent på kroppen hvordan det er å bli forfulgt av muslimer, når vi vet at vi har muslimske tilhørere? Klarer vi å holde friskt i minne hvordan det er å selv ha erfart hvordan det er å bli utsatt for fordommer og tillagt meninger, så vi ikke tar andre i verste mening?

2. Rett budskap

"Hjelp oss så vi ikke selv blir årsak til ufred og krig."

Denne formuleringen fra en av forbønnene kan være en brukbar retningsgiver for prekenen. Jesu ord om å be for dem som forfølger, vende det annet kinn til og elske våre fiender er selve kompassnåla som vi som kristne må følge. Uansett. Jesu umulige, pasifistiske kjærlighet er vår målestokk. En umulig målestokk, men likevel: Den er der. Hva skal vi med en modifisert kristendom som sier at det er greit å hate våre fiender? Da blir vi ikke bedre enn dem som hater oss. På denne erkjennelsen bygger apostlene sin lære. Med denne overbevisning starter folkebevegelsen som for manges vedkommende fortsatt ender i martyriet.

Innledningsvis stilte jeg følgende spørsmål: Hvordan kan vi være sikre på at vi er på det godes side i åndskampen som utspiller seg i vår tid og i vårt dagligliv? Kanskje kan vi si det så enkelt: Vi er på det godes side når vi ikke slår, verken i forsvar eller i angrep. Vi skal ikke svare med vold om noen er voldelige mot oss. Vårt middel er å bruke all den ånd og visdom vi måtte være utstyrt med for å fortelle

og forklare hvorfor kjærlighetens vei er den aller beste.

Derne er det gjerningene som skal få tale. Her kan vi gjerne fremheve hva slags tjeneste Stefanus og hans kolleger var utvalgt til å gjøre. Tjenesten ved bordene, barmhjertighetsgjerninger overfor enkene og andre nødlidende, var så viktig for de første kristne at man en stund holdt på å forsømme tjenesten med ordet. La oss benytte muligheten til å fremheve både våre medarbeidere diakonene og alle som driver med frivillig diakoni i menigheten og internasjonalt. De gode gjerninger er også en grunnleggende del av kristen misjon. Uten konkret nestekjærlighet, hvor langt hadde kristendommen nådd?

Det gode skal vinne over det onde ved å kjempe med to våpen: Ordet og diakoni. På andre juledag kan vi gjerne gripe tilbake til første juledags tekst: Joh 1,5: *Lysset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.* (NT 2005)

Hvordan kan vi vite om vi er på rett vei? Det måtte ha vært en fortvilet situasjon for Stefanus om han ble anklaget og steinet uten å få noen bekræftelse om at han hadde valgt rett. I det avgjørende øyeblikket fikk han se Guds herlighet. La oss håpe at han ikke var alene om det.

Til dagen

I dag kan vi på en spesiell måte vise at julen handler om den sårbare Gud i menneskers hender. Samtidig kan vi forkynne at sårbare mennesker er i Guds hender! Martyriets mulighet er sterkt til stede i vår verden, og alle som er forfulgt, trenger vår forbønn. Forbønnene lager vi selv, gjerne med konkrete mennesker og folkegrupper i tankene. La oss også be for dem som forfølger kristne. Og la oss be om fred i verden! Vi tenner gjerne lys mens vi ber, som et symbol på håpet om å få se Kristus i hans herlighet.

Vi kan godt synges julesanger som 42, 45 og 64, men også gjerne misjonssalmer som 504, 505, 508/9 og 515.



ASTRID SÆTRANG MORVIK
Kapellan i Lunner

Søndag etter jul

31. desember 2006

Prekentekest: Luk.2.25-38

Det første møtet

Juleevangeliet, episode 2. Dagens lukastekest er perikopen som følger det kjente "juleevangeliet" i Lukasevangeliet. Og teksten har mye av det samme drag ved seg: et sterkt Jesus-fokus, biroller innehas av (viktige) personer som på overnaturlig vis (profetisk) ser hvem Jesus-barnet virkelig er, og en scenisk ramme (templet) som på mange måter er like fjern fra vår julefeiring som fjellhulen (stallen) og krybben.

Det som slo meg da jeg leste denne teksten - var hvor 'aktiv' den Hellige Ånd var. Dette blir en bekræftelse og utdyping av det vi i har sett knyttet til Jesu unnfangelse og fødsel i andre tekster. Evangeliene fokuserer sterkt på Åndens intensive gjerning i denne 'kritiske' og unike hendelse i verdens historie: at Gud kom til verden - 'din frelse,...et lys som bli til åpenbaring for hedningene'.

Til gudstjenesten

Vi finner oss fremdeles sentralt i julens tematikk. Denne gudstjenesten har et visst tematisk slektskap med dåp (innvielse til Herren), og mange bruker også dagen til dåpsdag. I år faller også denne søndagen på nyttårsaften. Det medfører at mange vil velge å ha enten denne teksten (for Søndag. e. jul) eller "Gudstjeneste for Nyttårsaften" (som i år har Sal 103,1-4.8-12 som prekentekest). Mange har også innført tradisjon med å ha Gudstjeneste for nyttårsaften på kvelden. Å ha gudstjeneste for 'søndag etter jul' på formiddagen og 'Gudstjeneste for nyttårsaften' på kvelden er jo en mulighet - men bli også kanskje i meste laget for mange - etter at julestria er gjennomført.

Salmene NoS 15, 46 og 802 (med direkte referanse til Simeons lovsang) er et utgangspunkt på en slik dag. Lovsangen på NoS 274 kan også høre til på en slik dag. S97 har Simeons lovsang som tema i salmene 199-203. Forsangere kan da anbefales.

Til teksten

Simeons lovsang (Luk. 2.29-32) er kjente ord som har funnet vei inn i den årtusenlange

tradisjon med tidebønn. Den fremsies som del av kveldsbønn (Completerium) og er en vakker profeti med store perspektiver for Jesu person og gjerning. Og der er vi ved tekstens kjerne i dag: Vi løfter blikket fra barnet i krybben og utvider perspektivet til det universelle: Barnet er så mye mer enn ('bare') et barn: Barnet er Guds lys til verden. Her henter Simeons lovsang opp et kjent tema fra GT (eks Jes 42.6). Påfallende her er det sterke fokuset på hedningene. En aspekt ved de gammeltestamentlige profetier fokuserer på det universelle perspektiv over Messias' gjerning. Men i Jesu samtid var utvilsomt fokuset sterkere rettet mot Messias' redningsaksjon for Israel - som var (så skammelig) okkupert av romerne. Simeons profetiske lovsang sprenger alle slike lokale innsnevringer av Messias-forståelsen. Sprengkraften i hans lovsang er også på mange måter like aktuell i dag.

Både Simeon og profetinnen Anna er eksempler på "de som ventet". Venting er en gjentakende tema gjennom hele Skriften. Gjennom hele Israels historie går det et sukk og et håpsuttrykk fra epoke til epoke: Vent! Vent på Herren! Salmenes bok er spekket med oppmuntring til å vente på Herren. Våre to personer (Simeon og Anna) blir derfor representanter for hele Israels folk: ventetiden er over. Nå har Herren kommet! "Med egne øyne har jeg sett..." Vi har sannsynligvis ingen mulighet til å forstå hvor stort øyeblikket opplevdes for dem. Men som det meste av de store gammeltestamentlige tiders profetier så har også temaet "å vente" et enda større (apokalyptisk) perspektiv. Johannes Åpenbaring avslutter med at Herren Jesus sier "Ja, jeg kommer snart". Vi er fremdeles i en ventetid - men nå et håp som er bekreftet av Herren: Han *har* kommet som et lys for folkeslagene (oss!).

I vår tekst har Jesus allerede blitt omskjært på den åttende dag etter sin fødsel (Luk 2.21 - se også 1.59) I dagens tekst kan det se ut som to seremonier utspiller seg samtidig. Den første seremonien var en innvielsesseremoni (Luk 2.23) som innebar at hver førstefødt guttebarn skulle innvies til Herren (eller løses ut! Se 2.mos.13.13.) Den andre seremonien (se Luk 2.22) var sannsynligvis forbundet med

renselsesseremoni knyttet til kvinners blødning og har en direkte referanse i 3.mos 12 (om barselkoner) - der også duene er nevnt (i v.8).

Midt i disse seremonielle handlinger - som hadde klare liturgiske retningslinjer - brøt noe nytt gjennom ved at Den Hellige Ånd ledet Simeon til å tale profetisk. Kanskje dette er å tolke den historiske situasjonen litt langt - men gir det innspill til vår seremonielle og liturgiske tenkning - et behov for åpenhet for det spontane (og profetiske?) - noe Gud kan la skje 'der og da' - uforberedt av oss?

Til prekenen

Situasjonen for den som skal preke over denne teksten på nyttårsaftnen er både preget av julen som har vært, og det spesielle med nyttårsaftnen - som for mange er en dag med ettertenksomhet - et år har gått, hva ble summen av det året - og et år skal komme - hva bringer det? Prekenteeksten favoriserer klart det førstnevnte aspekt. Det er Jesus i fokus - vitnesbyrdet og anerkjennelsen av ham som Guds frelse og lys til åpenbaring for hele verden.

Gudstjenesten og preken blir på en slik dag et speil av Simeons og Annas reaksjon da de fikk se at barnet Jesus er vår frelser - *glede* og *takk* og *lovsang* skal prege hver del og helheten.

Misjonsperspektivet er en opplagt mulighet utfra dagens tekst : både 'lys som blir til åpenbaring for hedningene' og det mer 'nære' i Anna som "...talte om barnet til alle som ventet på frelse for Jerusalem." - Det er en direkte link mellom å se Jesus for hvem han er og å fortelle dette videre. Se Ham - bekjenne troen på Ham- vitne om Ham. Disse henger uløselig sammen.

God søndag etter jul og velsignet nytt år!

STEPHEN REID



Nyttårsaftan

31. desember 2006-10-18

Preiketekst: Salme 103 1-4 og 8-12

1. Joh. 1, 5-7 og Luk. 13, 6-9

Enno eit år er gått. Det er tid for å sjå tilbake og tenke over det som var. Gudstenesta på nyttårsaftan gjer i så måte god hjelp. Den har slik ro over seg. Slik sett skaper det ein fin kontrast til støyen som pregar kvelden elles. Det er ein festdag der ein ser framover med forventning og kanskje bekymring. Samstundes er det litt vemodig at enno eit år har gått. For sjølv om mykje er bra, så har vel ikkje alt gått akkurat som ein ønska det. Slike pessimistiske tankar kjem lett denne stunda. Media gjer oss for øvrig god hjelp til å tenke tilbake. Dei siste dagane i året fyller årskavalkader av forskjellig slag aviser og TV. Alle tankane og forventningane om årsskiftet gjer denne timen i kyrkja eit særlege preg.

Til teksten

I år er det Salme 103 som er sett opp som preiketekst. Salmisten oppmodar til å lovprise Gud. Dermed får vi ei oppramsing av hans gjerningar og eigenskapar. Vårt tekstavsnitt får fram mange av dygdene som gjer det verdt å lovprise Gud. Det står at han tilgjer (v3 og 12), lækjer (v3), frelser (v4), er mild (v8) og nådig (v8 og 11), langmodig og miskunnsam (v8), er ikkje langsint (v9), ser det beste i folk (v10). Teksten har eit personleg preg, og peikar konkret på kva Gud har gjort. Vers 3 kan tyde på at bakgrunnen for salmen er ein person som er blitt frisk frå sjukdom. Synd og sjukdom blir av og til sett i samanhang med kvarandre i GT. Å bli tilgitt kunne også innebere å få lækjedom. Dette perspektivet er for øvrig til stades i Mark. 2.1-12 der Jesus lækjer ein lam person. (New Jerome biblical Commentary) Men dette er eit alt for vanskeleg tema å trekke fram i ei preik på nyttårsaftan.

Om dagen

I kyrkjeleg samanhang er ikkje nyttårsaftan ei særskild gammal feiring. Kva som er "gammalt" er nok litt relativt, men frå ca 1100 tok kyrkja til å feire 1. januar som nyårsdag. I Norden vart juledagen rekna som nyttår fram til 1500-talet. Men i dag er 1. januar så

innarbeidd, at det kjennest heilt naturleg å gje årsskiftet ein kyrkjeleg profil.

Årssyklusen er ein måte å systematisere dei endelause rekkene av dagar. Det skapar tryggleik og gjer livet forutseielegt, anten det er kyrkjelege eller borgarlege tradisjonar. Er det noko vi menneske mislikar, så er det tilfeldige-ukontrollerbare og uforutseielege hendingar. Kort sagt alt som minner oss om vår eige maktesløyse. Måten vi lever livet vårt på vitnar om behov for kontroll og å redusere risiko. Slik sett er det tenleg å dele livet inn i etappar. Ved til dømes overgangsritane gjer kyrkja god hjelp til dette. Årsavslutninga markerar også slutten på ein liten etappe i livet, der kyrkja sin bodskap er med på å gje feiringa innhald.

Innspel til preika

Kva har vi egentleg gjort i året som gjekk? I frivillige lag og organisasjonar, eller i jobbsamanheng er det snart tid for å legge fram årsrapportane. Ved å lese desse blir ein smerteleg klar over kva ein har gjort og ikkje gjort. Ein del gonger kjenner ein at rapporten er tynn. Fruktene frå arbeidet er få. Slik sett ber ein med seg fjoråret inn i det nye. For dei feila som vart gjort, kan ofte ha konsekvensar som må handterast i det nye året. Dei mest optimistiske av oss inngår kanskje nyttårsforsett, der eit "nytt og betre liv" skal forhindre framtidige feilsteg. Det er vel heller sjeldan ein lukkast i å halde desse. I preiketeksten frå Salme 103 vert vi fortalde at Herren gjer ein nåde like "høg som himmelen er over jorda". Lønn får vi, men ikkje "etter våre misgjerningar". Dermed tilgjer han all synd. Å tale om tilgjeving på årets siste dag gjer ein god start på det nye året. I relasjonen til Gud er ein fri! Alle tekstane for dagen krinsar rundt temaet tilgjeving og nåde. Evangelieteksten i Lukas 13 handlar om fikentreet som ikkje har gitt frukt på tre år. Eigaren vil difor hogge det ned. Men gartnaren vil gje det enno eit "nådeår".

Eit år med nåde

Heller ikkje dette året vart verda ein særleg betre stad å vere. Med like stor iver har menneske øydelagt for kvarandre. Snart har vi til og med kvelt planeten vår med miljø-

øydeleggingar. Svært lite tydar på at 2007 skal bli eit vesentleg betre år enn 2006. Kanskje skulle Gud vore mindre raus med sin nåde? Kanskje hadde det gjort verda til ein betre stad? Men det å få lovnader om tilgjeving, er tross alt det som gjer oss ei framtid med håp. (Jes 29.11) Også det nye året skal bli eit nådeår. For det er ikkje ute med Herrens nåde (Klag. 3, 22). Herren har eit tolmod som tydelegvis er endelaust. Mykje skulle vore annleis, men mykje er bra også. Det lett å ha positive forventningar til det nye året. Å få nåde, gjer at framtida kan levast i nåden.

Å få nåde utløyser samstundes minst to utfordringar. Det første er å kunne *ta imot nåden*. Gud gjer oss sin nåde for at vi kan leve. Å ta imot nåden er å sei ja til eit liv i hans fellesskap, og late han få sjansen til å gje livsmot til å møte det nye og ukjente. Men mest av alt gjer utsikter til ei framtid ut over rammene for dette livet. Den andre utfordringa er å kunne *gje nåde*. Gud lønner oss ikkje for våre misgjerningar. Alle får vi betre enn vi fortener. Han har evne til å sjå oss frå dei beste sidene våre og er ikkje småleg og pirkar i dei svake. Når vi har fått ein slik nåde, er det naturleg å gje den vidare til medmenneska våre. Slik at dei kan oppleve vår nåde og vår tilgjeving. Ei sak er at det ville vere eit *lite* skritt i retning av å gjere seg fortent til den nåde Gud gjer. Men det er først og fremst med på å verkeleggjere den frigjerande sida av evangeliet. For ingenting sug meir kraft ut av oss enn hat og misunning. Ingenting bind oss meir fast og gjer framtida vår vanskeleg. Salmisten har tydelegvis opplevd Guds frigjerande nåde, og bodskapen i salmen er relevant framleis. Nyttårsforsett (viss ein ikkje har gitt opp slikt) om nåde og tilgjeving er mykje viktigare enn lovnader om røykestopp og vektreduksjon!

Gudstenesta

Mange stader er gudstenesta lagt slik at den er ferdig til omtrent midnatt. Så vert det ringt 3*4 slag med klokkene. Dermed møter kyrkjelyden det nye året i bøn. Andre stader er den lagt til ettermiddagstid for at familiar med born også kan vere med. Det er gode grunnar til begge deler. Men ved ei midnattsgudsteneste skaper tidspunktet ein særeigen stemning.

Kyrkja si fredsbøn passar bra denne dagen. For øvrig synest eg bøn nr 325 i Bøneboka til Den Norske Kyrkja er fin. Den tek nemleg opp mange av elementa som er relevante for dagen (Takksemd forventning og frykt).

Salmar kan ein finne i NOS nr. 81-87 forutan 757-762. Men eg vil særleg trekke fram nr. 871 La oss vandre i lyset. Særleg tredje verset synest eg har ei fin utfordring for det nye året. "La oss tilgi hverandre.." Gud signe vårt dyre fedreland 739 er ein mogleg avslutningssalme. Høvelege bibelske salmar er NOS 297/298 (Salme 103), 905 (Klag 3).

På førehand; Godt nytt år!



BJARTE NESE



KIRKENS NØDHJELP

Sammen for en rettferdig verden

REGIONSKONSULENT

for Oppland og Hedmark

2 års engasjement med mulighet til forlengelse

Kirkens Nødhjelp vil videreføre relasjonsbyggingen til våre oppdragsgivere i Oppland og Hedmark. Utvikling av egen regionsstrategi for området er i en slutfase, og videreutvikling og gjennomføring av den vil være avgjørende i tiden som kommer. Kirkens Nødhjelp søker en person som kjenner kirkelandskapet, er utfordrende og målrettet. Arbeidssted vil være Hamar Bispedømmekontor.

Ønsket tiltredelse: 1. januar 2007

REGIONSKONSULENT

for Oslo, Asker og Bærum

Kirkens Nødhjelp vil videreføre relasjonsbyggingen til våre oppdragsgivere i Oslo, Asker og Bærum. Utvikling av egen regionsstrategi for området er i en slutfase, og videreutvikling og gjennomføring av den vil være avgjørende i tiden som kommer. Kirkens Nødhjelp søker en person som kjenner kirkelandskapet, er utfordrende og målrettet.

Ønsket tiltredelse: Snarlig eller etter nærmere avtale

Kontaktinfo: Seksjonsleder Ole Bjørnar Lunde eller
personalrådgiver Freddy Hansen Stærk på
telefon 22 09 27 00

Kirkens Nødhjelp benytter elektronisk rekrutteringsportal.
For å søke på stillingen og fullstendig utlysningstekst se:
www.kirkensnodhjelp.no

Søknadsfrist: 5. november 2006

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Tunsberg bispedømme

Tunsberg bispedømmeråd har i sitt møte 26. september tilsatt Stig Kaarstad som kapellan i Drammen prosti med særskilt arbeidsområde/tjenestested Bragernes sokn.

Den tilsatte har bekreftet at han tar imot stillingen.

Tunsberg bispedømme

Tunsberg bispedømme har i møte 26. september tilsatt Narve Braut som prostiprest i Hallingdal.

Den tilsatte har bekreftet at han tar imot stillingen.

Tunsberg bispedømme

Tunsberg bispedømmeråd tilsatte i sitt møte 26. september Reidar Aasbø som kapellan i Kongsberg prosti med tjenestested Kongsberg/Jondalen sokn.

Den tilsatte har bekreftet at han tar imot stillingen.

LEDIGE STILLINGER

Agder og Telemark bispedømme

Ledig stilling i Agder og Telemark bispedømme. Kapellan i Mandal prosti med Søgne, Greipstad og Finsland sogn som tjenestested.

Det er ledig stilling som kapellan i Mandal prosti med Søgne, Greipstad og Finsland sokn som tjenestested. Kapellanen vil ha sitt virke i de nevnte sokn i samarbeid med sokneprestene i Søgne og Songdalen.

Menighetene ligger i Søgne kommune med 9700 innbyggere og Songdalen (Greipstad og Finsland sokn) med ca 5700 innbyggere. Begge kommuner grenser til Kristiansand. Det er forventet en vesentlig vekst i folketallet.

Tjenesteområdet har 5 kirker, Søgne hovedkirke (1861) med ca. 750 sitteplasser, Søgne gamle kirke (1640) med 300 plasser og Langenes arbeidskirke (1987) med 250 plasser. Videre har man i Songdalen Greipstad kirke (1828) med 330 plasser og Finsland kyrkje (1803) med 300 plasser. Det holdes også et antall lekmannsgudstjenester etter godkjenning av biskopen.

Det er mye kristen virksomhet i tjenesteområdet både for barn, unge og eldre, dels i regi av de kristne organisasjoner, og dels i regi av de mange utvalg i soknene. Kapellanens

tjenesteplikter i Greipstad og Finsland sokn vil være begrenset til gudstjenesteturnus og tjenesteuker.

I Søgne, hvor kapellanen får hovedarbeidsområde, er det 4 barneskoler og to ungdomsskoler. Videre ligger Agder folkehøgskole og Søgne videregående skole i soknet. Det er til sammen 4 aldersinstitusjoner hvor prestene deler på å holde andakter.

Kapellanen vil gå inn i vanlig tjenesteturnus med de andre prestene. Kapellanen vil ha sete i menighetsutvalget for Langenes hvor man de senere år har opplevd en sterk vekst i arbeidet som er knyttet til arbeidskirken. Kapellanen vil få et hovedansvar i dette arbeidet.

Foruten de 3 prestene er det i hele tjenesteområdet 2 kateketer, 1 diakon, 3 organiststillinger i ulik stillingsstørrelse, og 3 ungdomsarbeidere i tillegg til kirkeverger og kontorpersonelet i Søgne og Songdalen.

Kapellanen vil foruten gudstjenester og kirkelige handlinger ha medansvar for konfirmantarbeid i Søgne sammen med kateket og ungdomsarbeider. Videre sammen med ungdomsarbeider delta i menighetens ungdomsarbeid og delta i arbeidet med menighetsutvikling med særlig fokus på arbeidet i Langenes arbeidskirke og gudstjenestearbeid i samarbeid med gudstjenesteutvalg og frivillige medarbeidere. Det drives et aktivt familiarbeid og foreningsarbeid i menigheten.

Man ønsker seg en prest med evne til nytanking og med gode samarbeidsevner også i forhold til samarbeid med frivillige organisasjoner. Evne til kommunikasjon med ungdom vil også bli vektlagt.

Stillingen er tillagt boplikt. Tjenesteboligen er en moderne vertikaldelt bolig med 5 soverom, stue, kjellerstue og to bad på til sammen ca. 150 m². Boligen har nydelig utsikt over skjærgården.

Den som blir tilsatt må finne seg i:

Endring i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold og aldersgrense for geistlige tjenestemenn.

Eventuell deling eller regulering av prestegjeldet og bestemmelser i forhold til tjeneste- og tjenesteområde.

Eventuelle vedtak om leie, bruk og flytting av bosted.

Målformen er bokmål i Søgne og Greipstad og

nynorsk i Finsland. Søkere må bekrefte at de behersker begge målformer.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0922 kapellan (l.t.r. 44-50) eller stillingskode 0930 (l.t.r. 51 - 60). Lønsplasseringen er avhengig av kvalifikasjoner, ansiennitet m.m. Pensjonsinnskudd. Til lønna kommer regulativmessige godtgjøringer og skyssgodtgjøring etter statens regulativ.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknad med kopi av vitnemål, attester, CV, referanser og utfylt skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedømme, må være kommet til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand innen 17.11.2006. Skjema ligger på www.kirken.no/agder under fagområdepersonal. Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til tlf. 38105120, eller til prosten i Mandal Tlf. 38272870.

Hamar bispedømme

Andre gangs utlysning av Søkneprest i Vinger og Odal prosti, med Vinger sokn (Kongsvinger) som tjenestested.

Ved innføring av ny tjenesteordning er en av prestestillingene i Vinger endret til søkneprest i Vinger sokn. Stillingen er også tillagt stedfortrederfunksjon for prosten.

Vinger sokn (ca. 11.000 medlemmer) utgjør sentrum i Kongsvinger kommune (ca. 17.000 innb) som ligger lengst sør i Hedmark fylke, 9 mil fra Oslo, 6 mil fra Gardermoen.

Kommunen er et handelssentrum med godt utbygd skoletilbud på videregående nivå og Høgskolesenter. Kommunen har et godt kulturtilbud, sykehus, fengsel og arbeidsplasser innenfor industri, data og statistikk.

Kongsvinger kommune har tre sokn og det er gode kontorforhold for alle ansatte nær Vinger kirke i et bygg som også inneholder menighetssal, møtelokaler, konfirmantrom etc. Her arbeider 4 prester, prostiprest, diakon, kateket, kirkeverge, renholder, 2 kantorer og 3 kontoransatte.

Antall konfirmanter, dåp og begravelser pr. år ligger alle på ca. 100. Det er tre barneskoler, to ungdomsskoler og to videregående skoler i byen. Fem institusjoner for eldre betjenes regelmessig. Sykehus og fengsel har egne prester ansatt. Beredskap utføres av 15 prester i to prostier.

Vinger sokn har trosopplæringsprosjektet "Barn inntar kirken" for aldersgruppen 0-6 år. Det søkes også om flere prosjekter både i dette fellesrådsområdet og i prostiet.

Menighetsrådet har organisert mye virksomhet gjennom utvalg som arbeider med gudstjenester, kultur, kirkebygget, barne- og ungdomsarbeid/dåpsopplæring, diakoni, internasjonalt/flerkulturelt arbeid. Det er et godt samarbeid med Kongsvinger bedehus og med de andre kirkesamfunnene i byen.

Vi søker etter en sokneprest som

- har allsidig presteerfaring
- har interesse for å utvikle et stedegent gudstjenesteliv
- vil være med og prioritere barne- og ungdomsarbeidet
- sammen med menighetens ansatte, råd og frivillige ønsker å videreutvikle et allsidig menighetsarbeid

Mer informasjon om arbeidet i soknet kan du få ved å gå inn på hjemmesiden www.kongsvinger.kirken.no

Til stillingen hører det en romslig, sentralt beliggende kommunal tjenestebolig i god stand. De som blir tilsatt må rette seg etter regler og de bestemmelser som måtte bli truffet om leie, bruk og eventuell flytting av bosted. Tjenestebolig for prester er tjenestebolig i henhold til husleielovens § 11.3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Målformen i kirke og skole er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest i l.tr 51 - 68. Innskudd til Statens pensjonskasse. Tjenestetelefon, skyssgodtgjørelse og tilskudd til tjenestedrakt dekkes av bispedømmerådet etter de til enhver tid gjeldende satser. Tilsetning skjer i henhold til gjeldende lov- og regelverk for tilsetning i staten, samt Tjenesteordning for menighets-

prester. Den som tilsettes må rette seg etter endringer i ansvars- og arbeidsoppgaver samt tjenestedistrikt som i fremtiden kan gjennomføres innenfor lov-, regelverk og ny tjenesteordning for menighetsprester i Den norske kirke.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse prost Ingrid Vad Nilsen, tlf. 62886680/90174183 eller leder i Vinger menighetsråd, Inge Walla på tlf. 90996612.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes: Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 Hamar innen 17.11.2006.

Stavanger bispedømme

50% kapellanstilling er ledig i Haugesund prosti, med særlig tjeneste i Vår Frelseres sokn.

Av de ca. 11000 innbyggerne som bor i Vår Frelser sokn, bor ca. 1500 i Skåredalen, for det meste familier i etableringsfasen, men også andre. Tallet antas å stige i årene framover. Øysamfunnet Røvær hører også med til menigheten. Der er ca 100 innbyggere.

Konfirmantarbeidet i Haugesund drives som et samarbeidsprosjekt mellom de tre menighetene Skåre, Vår Frelser og Rossabø, med undervisningen knyttet til ulike aktiviteter: media, idrett, kor, musikk, forming, solidaritet, speider m.m. Kapellanen er med i ledergruppen og har et særlig ansvar for konfirmantene fra Vår Frelseres menighet, som trolig vil være 80-90 de nærmeste årene.

Menigheten har en tid hatt menighetsbygging i Skåredalen som et av sine satsingsområder og kapellanen har hatt dette som en prioritert oppgave. Biskopen har forordnet 15 gudstjenester årlig i Skåredalen, og disse foregår på Skåredalen skole-, kultur- og idrettsenter. Skåredalen menighetsutvalg og celledrupper er med i forberedelse og gjennomføring av gudstjenestene, som har sin egen familievennlige form, utviklet lokalt og godkjent av biskopen. Det drives også barne- og ungdomsarbeid og det er godt samarbeid mellom menighetsutvalget og ulike foreninger

i nærmiljøet. Kapellanen har ansvar for kontakten mellom menigheten og Skåredalen skole.

Menigheten har administrasjonsleder, fung. sokneprest, kantor og soknediakon i full stilling, kirketjener i 50%. Prosten har 60% menighetsprestetjeneste i Vår Frelzers menighet. Ved siden av Vår Frelzers kirke (1901), midt i Haugesund by, ligger Vår Frelzers menighetshus (1985), med mange bruksmuligheter og stor aktivitet. Kapellanen er med i staben i Vår Frelzers menighet og har kontor i menighetshuset sammen med de øvrige ansatte. Kirkevergen og prosten holder også til her med felles sentralbord for Den norske kirke i Haugesund.

Menigheten søker en kreativ prest som trives sammen med ulike aldersgrupper, særlig med barn og unge, har interesse og engasjement for kontaktskapende tiltak, god evne til teambygging og koordinering og prioriterer menighetsfelleskap og gudstjenesteliv høyt.

Den som tilsettes vil få anledning til å påvirke hvordan arbeidet fordeles på dager, uker - eventuelt perioder. Det kan være aktuelt å arbeide mer deler av året og mindre når aktivitetsnivået er lavere. I den grad det er rom for det, kan kapellanen bli satt opp på enkelte andre prestepoppgaver i Vår Frelzers menighet. Det kan også bli mulighet for vikartjenester mot særlig godtgjøring.

Målform er bokmål. Kvinner oppfordres til å søke.

Det følger ikke bolig med stillingen.

Stillingen lønnes etter stillingskode 0922 kapellan ltr. 44 - 50 i Statens lønnsregulativ.

Vanlige regulativmessige godtgjørelser. Skyss og telefongodtgjørelser etter offentlige satser.

Pensjonsinnskudd.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

- etter de endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestedistrikt.

Spørsmål vedr. stillingen kan rettes til prest Norodd Stavenjord tlf: 52809500 eller stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51846270.

Søknad med attester, vitnemål, CV og referanser må være Stavanger bispedømmeråd i hende innen 03. desember 2006.

Adresse:

Stavanger bispedømmeråd

Postboks 629

4003 Stavanger

Stavanger bispedømme

Sokneprest i Karmøy prosti med særlig tjeneste i Åkra sokn.

Åkra menighet er en aktiv menighet med mange frivillige medarbeidere. Menigheten har et sterkt familiepreg, og store konfirmantkull. Menigheten ønsker å fokusere sterkt på menighetsbygging. Sammen med gudstjenester og kirkelige handlinger legges det vekt på helhetstenkning omkring hva en menighet er, slik at medlemmene opplever en klar tilhørighet til menigheten. Vi arbeider også med styrking av barne- og ungdomsarbeidet. Til utviklingen av Åkra menighet ønskes en fleksibel og samarbeidsorientert sokneprest som sammen med frivillige medarbeidere bygger menighet. Godt kjennskap til det kristne organisasjonslivet er en fordel.

Innenfor Åkra sokn er det stor kristen aktivitet i regi av soknerådet og organisasjonene. Fire bedehus samt flere frimenigheter driver et betydelig arbeid. Forholdet til disse er preget av tillit og åpenhet. Det er ca 9600 innbyggere i soknet, herav ca 2600 i Vedavågen, der det skal bygges ny kirke i nærmeste framtid. Rundt 8600 av befolkningen er medlemmer i Den norske kirke.

Situasjonen i soknet preges stort sett av gode sosiale forhold, men noen miljøer preges også av rusmisbruk. Åkra fikk for få år siden bystatus, og en viss urbanisering er under utvikling. Mange arbeider i industri av ulike slag med Hydro som den antatt største arbeidsgiveren. Noen er ansatte i industribedrifter i nabokommuner, spesielt Haugesund og Tysvær. Det er mange Nordsjøarbeidere i oljeindustrien. Fiske og sjøfart har lange tradisjoner for mange folk fra Åkra og

Vedavågen. Handels- og servicenæringen står sterkt. Mange i Åkra/Veaområdet er sterkt engasjert i frivillig organisasjonsliv, både i kristen sammenheng og i idretts- og friluftsliv, og gjennom musikkorps og korvirksomhet.

I Åkrehamn er det arbeidskirke, innviet i 1985. Foruten stort kirkeskip rommer den også menighetssal, kirkestue, kjøkken, sakristi og kontorfløy i hovedetasjen. Det er kjeller under hele bygget som bl.a. inneholder kjellerstue, kjøkken, musikkrom, tilfluktsrom og en rekke ulike aktivitetsrom. Det er et yrende og mangfoldig menighetsliv i kirken gjennom hele uka. En gammel kirke fra 1820 benyttes vesentlig til enkelte visler.

Staben består av sokneprest, kapellan, menighetssekretær/administrasjonsleder, kantor, diakon, kirketjener og kontorfullmektig (deltid). Karmøy kirkelig Fellesråd arbeider for å skaffe midler til katekestilling i menighet.

Det nye soknerådet vil sammen med staben gjennomgå og revidere menighetens visjon og strategi. Det er høyt aktivitetsnivå i menigheten, der mange frivillige bidrar i ulike sammenhenger, og viljen til å nå ulike aldersgrupper preger de mange tiltakene. Menigheten har blant annet 3 kirkeforeninger, en mansforening, ukentlige eldretreff og flere kor. Grupper og lag benytter kirken til sine samlinger. Den nye søndagsskolesatsingen "Regnbuelandet" samler ofte over 100 barn, og har slått veldig godt an. Like ved Åkra kirke ligger menighetsbarnehagen, som drives etter utvidet kristen formålparagraf. Det er tett samarbeid mellom kirkens stab og barnehagen. Karmøy Gospelfestival samler hver høst nær 1000 barn og unge til en musikalsk feiring av evangeliet. En dugnads-gjeng av unge voksne i Åkra menighet står i spissen for dette.

I 2005 var det 142 konfirmanter, 101 døpte, 25 visler og 58 gravferder. Gjennomsnittlig gudstjenesteframmøte i 2005, søndagsskolen inkludert, var 268. Åkra menighet satsar på et variert gudstjenesteliv. De siste årene har menigheten hatt G2-gudstjenester på søndagskvelder en gang i måneden, som en mer uformell gudstjenesteform. Fram til ferdigstillelse av ny kirke holdes det jevnlig gudstjenester i Vedavågen behesus.

Konfirmantarbeidet deles mellom kapellan, sokneprest og diakon, med kapellannen som hovedansvarlig. Det er fem barneskoler, en ungdomsskole og en videregående skole i soknet. Skole-kirkesamarbeidet er godt og omfattende. Ansvarer deles mellom prestene, kantor og menighetssekretær. Sokneprest og kapellan har andakter på hver sin avdeling ved Åkra bu- og behandlingsheim annenhver uke. Pr i dag veksler prestene om å ha tjenesteuke i Åkra sokn. Det arbeides med tilrettelegging av utveksling av tjenester innen samarbeidsområde som omfatter Åkra, Falnes, Feringstad og Kopervik sokn. Soknepresten har sete i Åkra sokneråd.

Ny kirke i Vedavågen planlegges vigslet høsten 2008. Åkra menighet skal legge til rette for oppbyggingen av menighetsarbeidet i Vedavågen, og soknepresten vil være sentral i dette arbeidet.

Til stillingen følger det tjenestebolig med boplikt. Boligen fra 1994 ligger på et nyere boligfelt i Vedavågen og er romslig og i god stand. I hovedetasjen er det stue, kjøkken, bad, gjestetoalett, vaskerom, hjemmekontor og to soverom. I underetasjen er det boder, hobbyrom, kjellerstue, bad og to soverom. Garasje.

Målformen er bokmål.

Stillingen lønnes i Stillingskode 0930 sokneprest, ltr. 51-68 i Statens lønnsregulativ. Vanlige regulativmessige godtgjørelser. Skyss og telefongodtgjørelse etter offentlige satser. Pensjonsinnskudd.

Tilsettingen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

- etter de endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestedistrikt.

Nærmere opplysninger ved henvendelse til stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51846270 eller post Helge Gaard, tlf. 52812060.

Søknaden med CV, vitnemål, referanser og attester må være Stavanger bispedømmeråd i hende innen 03. desember 2006.

Adresse:

Stavanger bispedømmeråd
Postboks 629
4003 Stavanger

Stavanger bispedøme

Prostiprest i Jæren prosti med Time sokn som særskild tenestestad.

Det er ledig stilling som prostiprest i Jæren prosti med Time sokn som særskild tenestestad.

Time, utgjør saman med Bryne og Undheim dei tre sokna i Time kommune utan Frøyland skulekrins. Jæren prosti dekkjer kommunane Hå, Time, Klepp og Gjesdal og har ca. 53.000 innbyggjarar.

Time sokn har to kyrkjelydar, Time og Lye. Time har ein gamal trekyrkje med 450 sitjeplassar, bygd i 1859, med vakkert og tenleg påbygg frå 1998. Dette vert nytta til Konfirmantundervisning, dåpssakristi, samtalar, møte og kyrkjekaffi. Lye har sine gudstenester på Lye forsamlingshus som har eit bedehus eigd av sokneråd og kristne organisasjonar i lag. Dei to kyrkjelydane har gudsteneste annankvar søndag.

Time sokn som for 16 år sidan var einaste soknet i Time kommune, har gradvis vorte mindre. Fyrst fekk Bryne kyrkjelyd eiga kyrkje i 1979 og eige sokneråd i 1990. Tidleg på 90-talet starta bygginga av ein ny kyrkjelyd på Kverneland i lag med Orstad, skulekrinsen over på andre sida av kommunegrensa til Klepp. Frøyland og Orstad sokn vart oppretta 1. januar d.å. heile dette soknet høyrer nå til Klepp kyrkjelegefellesområde. I 1991 tok Time sokneråd og dei kristelege organisasjonane på Lye til med søndagssamlingar. Dei løna eigen prest i deltidstilling dei første 10 åra. Frå 2001 har kyrkjelyden på Lye hatt prest på Lye saman med Undheim kyrkjelyd. Sidan 1. januar 2001 har søndagssamlingane på Lye vore gudstenester forordna av biskopen. Undheim kyrkjelyd har no nyt kyrkjebygg etter at det gamle kapellet brann i 1998.

Undheim vart eige sokn i 2001. Den nye presten vil særleg få teneste i Time sokn og vera prest for Lye og Time kyrkjelydar med sete i forsamlingsstyret på Lye og soknerådet i Time.

Time kyrkjelyd dekkjer dei spreiddbygde skulekrinsane Hognestad og Vestly med om lag 1200 innb. Dette er det einaste område i kommunen der folketalet har gått ned dei siste åra. I løpet av eit år kan det vera om lag 23 000 som kjem til Time kyrkje i samband

med gudstenestene i kyrkjelyden i tillegg til gravferder og vigslar for både Time og Bryne sokn.

Ein planlegg ei oppussing av kyrkja til 150-års markeringa i 2009.

Lye forsamlingshus som er eigd av Time sokneråd, Det norske misjonsselskap, Normisjon, Noregs KFUK-KFUM, Indremisjonsforbundet og Norsk luthersk misjonssamband i fellesskap, har eige husstyre der eigarorganisasjonane er representerte. Dei har òg eit forsamlingsstyre som har hand om gudstenestene i samarbeid med presten, og barne- og ungdomsarbeid med ein ungdomsprest i 100% stilling, løna hovudsakeleg gjennom gjevarteneste i kyrkjelyden. For å få til samhandling og vekst er det viktig at ein legg vinn på å tryggja gode relasjonar mellom eigarorganisasjonane på forsamlingshuset. Dette vil fortsett vera ei prioritert oppgåve.

Lyefjell er eit bustadområde som har vakse fram i løpet av dei siste 25 åra. Einebustader ligg oppetter fjellsida, og herifrå kan du sjå utover heile Jæren. I dag bur det 2200 menneske i denne krinsen, og mange av dei har arbeid i kommunar på

Nord-Jæren. Her er barneskule og ungdomsskule, fleire barnehagar, idrettsanlegg og forsamlingshus. Elevtalet i skulane går ned medan gjennomsnittalderen går opp blant dei som bur på Lye. Det er 6 km ned til Bryne, 7 min med buss, og vidare tek det 28 min. med tog til Stavanger.

Bryne er kommunesenteret med lokale og regionale offentlege og private servicekontor. her finn du i tillegg til skular og barnehagar òg vidaregåande skular. Brynebyen er eit vel utbygd handelssenter for heile Jæren. Det er venta eit folkeauke på om lag 40% fram til 2018, hovudsakeleg i området rundt den nye byen.

Time kommune, med 14800 innb., er primært ein jordbrukskommune med noko av den beste jordbruksjorda i landet. her finn du industri, først og framst mekanisk, som framleis er levedyktig og gjev mange arbeidsplassar.

I dei tre sokna i Time er det i tillegg til kyrkjene 4 bedehus. Det er eit rikt barne- og ungdomsarbeid som dei kristelege organisasjonane driv. Alle kyrkjelydane i sokna har fått

midlar til trusoppplæring for gruppa 0-18 år. Dei var blant de første som fekk prosjektmidlar i landet, og utfordringane og satsingane til no har gjeve mange nyttige erfaringar. Frikyrkja, Frelsesarmeen, Misjonskyrkja og Pinsevenene har egne kyrkjelydar på Bryne. Det er godt samarbeid mellom dei ulike kyrkjelydane.

Time er ein tradisjonell gudstenestefeirande kyrkjelyd med varierende deltaking alt etter om det er gudstener med dåp og nattverd. Dei aller fleste av dei som bur på Lye kjem med borna sine til dåp i Time kyrkje og ikkje på Lye forsamlingshus. Det var i 2005 65 dåp. Det er tradisjon at to av barneskulane som soknar til kyrkja legg sine skulegudstener til ein sundag kl.11. Frammøte er då svært godt. Den trufaste kjernen i kyrkjelyden er ikkje stor, og dei er godt vaksne. Frammøte på gudstener gjennom året er i snitt 167. Gudstenerne vert ikkje like. Ein legg vekt på formidling av kyrkjeårstidene gjennom bruk av blommar og symbol i rommet, og i samarbeid med kulturskolen deltek både barn og unge med song og musikk.

Ei stor gruppe frivillige medarbeidarar har oppgåver knytt til gudstenerne. På nokre av dåpsgudstenerne er det opplegg for dei minste på kyrkjetorget under preikedelen. Kyrkjekaffinen på det nye kyrkjetorget i tilbygget er ein positiv møteplass som har styrka fellesskapen i kyrkjelyden. Det er svært mange misjonsforeiningar i kyrkjelyden både for kvinner, menn og barn. På Fotland bedehus har organisasjonane sine møte. Folk er glad i kyrkja si og ein ønskjer fortsett å arbeide for å gje alle ein god grunn til å koma til gudstenerne.

Lye kyrkjelyd nyttar vanlegvis ein alternativ liturgi godkjent av biskopen når dei kjem saman til gudstenestefeiring. Til vanleg er til dømes dåpen og nattverden plassert før preika. Lye legg stor vekt på å gje oppgåver til leke i gudstenerne sine, medan presten preikar og forvaltar sakramenta. Tenestegrupper har ansvar for å leie songen i kyrkjelyden.

Kyrkjelyden er open for impulsar utanfrå og prøver ut nye utformingar av dei ulike gudsteneledda.

I husa på Lye bur det mange familiar med born, og kyrkjelyden er bevisst på målgruppa si. Etter nattverden, før preika, går borna til

søndagsskulen. Det er mange gode rom i forsamlingshuset, og gudstenestelivet på Lye er lagt vel til rette for barnefamiljar.

Eigarorganisasjonane står saman om å styrkje barne- og ungdomsarbeidet på Lyefjell.

Tilsetjinga av ungdomsprest i full stilling for to år sidan, syner godt igjen. Forsamlingshuset har låg terskel for ungdommen. Aktivitetar som KRIK, Bibeldykk, ungdomskoret LUKa/s, Fredagskveld, ei danse- og dramagruppe for utan skolelagsarbeid når mange av dei unge i vekene.

Kyrkjelyden sin visjon er at alle på Lye må læra Jesus å kjenna. Det er i snitt 150 små og store som kjem på gudstenerne. Det er 8 husfelleskap. Kjernen er stor og trufast. Dei kjenner eigarskap til arbeidet i kyrkjelyden.

Time kyrkjekontor, sentralt på Bryne er felles kontor for alle dei tre sokna: Time, Bryne og Undheim. Lokala er gode og trivelege. I staben er det prost, 1 sokneprest, 1 prostiprest, 2 organistar (150%), kateket, diakon, leiar for trosoppplæringsprosjektet (60%), 2 fellesrådsansatte ungdomsprestar, barne- og ungdomsarbeidar (50%), kyrkjeværje, 3 sekretærer (200%) og 2 kyrkjetenarar i deltidsstilling.

Prestane har kar sine tenestedagar. Samarbeidsområdet er Bryne, Time og Undheim sokn. Prostipresten vert med i beredskapsordninga som er innført i prostiet. Prosten har møte med alle prestane ein føremiddag kvar 3. veke.

Den som vert tilsett må ha evne og vilje til samarbeid med stab, frivillige medarbeidarar og organisasjonane, ikkje minst på Lye der dei står saman med organisasjonane om eigarskap på ein spesiell måte.

Viktig satsingsområde for både Lye og Time for tida er å sikra innhaldet i trusoppplæringa og arbeide med forma vi gjev denne formidlinga. Målet er at dei døypte må bli verande hos Kristus når dei veks opp.

Det er stort positivt engasjement for dette oppdraget i Time sokneråd og i forsamlingsstyret på Lye.

Det kan over tid verta endringar i oppgåvene til prostipresten. Den som vert tilsett må retta seg etter desse endringane.

Det er knytt buplikt til stillinga. Time kommune vil få pålegg om å skaffe ein bustad som oppfylgjer presteforeininga sine standard-

krav til kommunale prestebustader.

Nynorsk målføre.

Stillinga blir løna som prostiprest ltr. 51-58 i Statens lønsregulativ.

Til løna kjem vanlege regulativmessige godtgjersler. Skyss og telefongodtgjersle etter offentlege satsar. Pensjonsinnskot.

Tilsetjinga skjer på dei vilkåra som til ein kvar tid gjeld og den som tilsetjas må retta seg

a. etter dei endringar i lover, tariffavtalar, reglement m.v. samt

b. avgjerelser som kan influera på tenesta sine gjeremål, særlege samarbeidsområder og tenestedistrikt.

Søknaden med CV, vitnemål, referansar og attestar må vera Stavanger bispedømmeråd i hende *innan 03. desember 2006*.

Nærare opplysningar ved henvendelse til stiftsdirektør Åge Bognø tlf. 51846270 eller prost Anne Sofie Haarr tlf. 51770377.

Bjergvin bispedømme

Bjergvin bispedømmes visjon er å gjøre Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt.

Det er ledig stilling som Spesialprest med ansvar for barn og unge med tenestedistrikt i Bergen domprosti.

Bjergvin bispedømme har ledig stilling som spesialprest med Bergen domprosti som tenestedistrikt og med barn og unge som særskilt ansvarsområde. Arbeidssted er Bergen domkirke menighet.

Bergen domkirke menighet ble etablert i 2002 da seks tidligere sokn i Bergen sentrum ble slått sammen til ett. Sammenslåingen har lagt grunnlaget for en økt satsing på barn og unge og mange nye tilbud er startet, blant annet gjennom tildeling av trosopplæringsmidler. Stillingen som barne- og ungdomsprest er også et resultat av denne satsingen.

Bergen domkirke menighet har fire menighetskirker med stor aktivitet. I 2005 ble det gjennomført 215 foreskrevne gudstjenester, vi hadde 110 vielser og 183 gravferder. 183 barn ble døpt i våre kirker og vi hadde 84 konfirmanter. Oppslutningen om konfirmasjonen har vært

økende de siste årene. Barnas katedral i Nykirken har de siste årene trukket mange tusen skole- og barnehagebarn til kirken gjennom blant annet teaterforestillinger og kunstprosjekter. Menigheten har ellers et bredt tilbud til både barn og unge, og et rikt kirke-musikalsk liv.

Spesialpresten har hovedansvar for trosopplæringen i Bergen domkirke menighet og særskilt med aldersgruppen 13-18 år. Ansvar for konfirmantarbeidet er sentralt i dette arbeidsfeltet. Stillingen innebærer et tett teamsamarbeid med leder for trosopplæringsprosjektet og menighetens barne- og ungdomsarbeidere. Spesialpresten samarbeider også med de andre prestene i menigheten.

I ferier må spesialpresten påregne å gå inn i tjenesteturnusen i domprostiet.

Følgende arbeidsoppgaver tilligger ellers stillingen:

- Følge opp og delta i aktivitetene i Barnas Katedral
- Følge opp det frivillige barne- og ungdomsarbeidet
- Delta i styret for Trosopplæringsprosjektet og Barnas Katedral
- familiegudstjenester og konfirmantgudstjenester
- Ha ansvar for kontakt med Christi Krybbe skole og Nordnes skole.

Til denne spennende stillingen søker Bjergvin bispedømme en prest med sterkt engasjement, gode samarbeidsevner, stor arbeidskapasitet og sosiale og kontaktskapende egenskaper. Det er en forutsetning at søkeren har erfaring med ungdomsarbeid. Erfaring fra, eller interesse for arbeid med gudstjenestefornytelse, er ønskelig. Videre bør søkeren ha øye for at menigheten ligger midt i en storby og har et urbant preg.

Bergen domkirke menighet har en prestestab med høy gjennomsnittsalder. Søkerens alder blir derfor tillagt vekt. Bjergvin bispedømme ønsker flere kvinner i prestedtjenesten.

Spesialpresten er med i prestekollegiet i domprostiet som har jevnlig samlinger.

Bjergvin bispedømme tilbyr arbeidsveiledning.

Det er ikke knyttet boplikt til stillingen. Søker må opplyse om han eller hun behersker begge målformer.

Stillingen lønnes som spesialprest i stillingskode 1465 i lønns penn 52-66. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjøring etter statens regulativ.

Spørsmål om stillingen kan rettes til domprost Ørnulf Elseth, tlf 55593276, eller seksjonsleder Liv R. Ågotnes på Bjørgvin bispedømme kontor, tlf 55306484. Referansepersoner skal oppgis i søknaden.

Søknad med CV, referanser og kopi av vitnemål, attester m.v. må være sendt til Bjørgvin bispedømmeråd, Postboks 1960 Nordnes, 5817 Bergen innen 20. november 2006.

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjera Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Det vert lyst leiding stilling som prostiprest i Indre Sogn prosti.

Indre Sogn prosti omfattar 6 kommunar og hadde 23 320 innbyggjarar pr 30.06.2006. Folketalet held seg stabilt i Sogndal, Leikanger og Lærdal, medan det er nedgong elles i prostiet, særleg i Årdal og Aurland.

Det er i alt 22 sokn og 26 kyrkjer og 11 prestar i prostiet, 2 diakonar og ein kateket.

Hovudoppgåva for prostipresten vil vera gudstenester og kyrkjelege handlingar for å dekkja tenestetilbodet til kyrkjelydane i samband med gjennomføring av fritidsordninga for prestane, ferier og anna avlastning. Prostipresten gjer meir teneste i Sogndal enn i andre kyrkjelydar. Gudstenester og tenestevaker med kyrkjelege handlingar er fordelt etter oppsett plan.

I Aurland og Lærdal har sokna etablert forsøks og prosjektarbeid. I trusopplæringsprosjektet er det tilsett to prosjektstillinger. Sokna har forsøk med felles sokneråd/kyrkjestyre både i Aurland og Lærdal.

Ved Stavkyrkja i Borgund er det bygd nytt besøkssenter og stavkyrkjemuseum. Fortidsminneforeninga og Lærdal kommune driv saman med Bispedømmerådet stiftinga Norsk Stavkyrkjemuseum, og styret i stiftinga ønskjer at det vert utvikla tilbod som omfattar pilegrimsvandringar. Det er ønskeleg at prosti-

presten kan ta del i dette arbeidet og vil verte avklara etter nærare avtale med den som vert tilsett i stillinga.

Sogndal er eit skulesenter, med vidaregåande skular som har elevar frå heile prostiet og andre kommunar i Sogn, og Høgskulen har om lag 1500 studentar som set sitt preg på regionsenteret. I Sogndal ligg og Indre Sogn Psykiatrisenter.

Industrisamfunnet Årdal er inne i ein krevjande omstillingstid, som og gjev kyrkja og prestetenesta krevjande utfordringar.

Det er planar om nye kontor for kyrkja i Sogndal, dette vil gje betre arbeidsvilkår for dei kyrkjelege tilsette. Prostipresten får då kontor og stabsfelleskap i Sogndal, men vil og kunne ha ansvar for ulike tenester ved andre prestekontor etter avtale ved permisjon og vakanse.

Prosten er prostipresten sin næraste overordna. Prosten leier prestetenesta i prostiet. Han kallar inn prestane til månadlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg fellellskap, drøfting og felles planlegging. Prosten ønskjer å stimulera til teamutvikling mellom prestane og tverrfagleg samarbeid mellom dei ulike faggruppene prostiet.

Vi søker etter ein person med brei presterfaring, gode samarbeidsevner, ei fleksibel innstilling og engasjement for ei presteteneste nær menneske.

Målforma i prostiet er nynorsk. Det er tilbod om arbeidsvegledning i bispedømmet. Det er ikkje knytt buplikt til stillinga. Bjørgvin bispedømme ønskjer fleire kvinner i prestetenesta.

Nærare opplysningar kan ein få ved å vende seg til: seksjonsleiar Liv R. Ågotnes på bispedømme kontoret, tlf. 55306484 (liv.r.agotnes@kirken.no) eller prost Jermod Hausberg, tlf 57629893 (jermod.hausberg@sogndal.kommune.no)

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 i lønss penn 51-68. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter blir dekkja etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar. Referansar skal oppgis. Søknad med kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømmeråd, Postboks 1960 Nordnes, 5817 Bergen.

Søknadsfrist: 30. november 2006.

Sør-Hålogaland bispedømme

Ledig stilling som kapellan i Vesterålen prosti med særskilt tjenestested Øksnes.

Øksnes sokn, sammenslått fra 2005 av Langenes og Øksnes sokn, sammenfaller med Øksnes kommune. Her finner du vel 4.600 innbyggere som bor i et naturskjønt område ut mot havet og har fisk som hovednæring. Myre er kommunenes sentrum med 2.500 innbyggere.

I Øksnes kan du oppleve nytrukket, sprellende sei og torsk, speilblankt hav, midnattsol, feiende høststormer, stjerneklare vinternetter og flammende nordlys. Vi har fjell, myrer, fiskevann, øyer og fine hvite strender.

Vesterålen omfatter kommunene Andøy, Sortland, Hadsel, Bø og Øksnes. Prostiet består av 10 sokn med i alt 10 prestestillinger. De nye tjenesteordningene er implementert i prostiet. Vesterålen prosti er et beredskapsområde og beredskapsvaktene går på omgang mellom prestene. Det arrangeres jevnlig samlinger for prestene i prostiet, med både faglig og gudstjenstlig fellesskap.

I Myre kirke (fra 1979) er det kontorfellesskap for alle i staben.

Kommunal tjenestebolig er bygd i 1992 og ligger like ved Alsvåg kirke, 10 km fra Myre. Den har et bruttoareal på 260 m². Aktuelle distanser fra kapellanboligen: Myre 10 km, Sortland 40 km, Stokmarknes flyplass/sykehus ca. 60 km, Harstad 120 km, Evenes flyplass 170 km, Svolvær 120 km. Fra Sortland er det gode bussforbindelser til flyavganger/ankomster på Evenes og Stokmarknes.

Vi vil vektlegge personlig egnethet til stillingen.

Kvinner oppfordres til å søke.

Målform i kirke og skole er bokmål.

Stillingen som kapellan lønnes etter Statens regulativ i lønnskode 0930: Sokneprest og er plassert i lønns spennet l.tr. 51-68. I tillegg kommer særlige regulative godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Vesterålen på tlf. 76164030, eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor på tlf. 75548550.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 10.11.06.

Se også utlysning på www.aetat.no.

Viser også til utlysning av ledig stilling som sokneprest i Øksnes.

For mer utfyllende opplysninger om stillingen se www.kirken.no/sor-haalogaland.

Det teologiske menighetsfakultet (MF) er en privat vitenskaplig høyskole med 950 studenter og 80 ansatte. Institusjonen tilbyr en rekke studieprogrammer innenfor fagområdene teologi og KRL. Fakultetet har et særlig fokus på profesjonsutdanninger rettet mot kirken. MF ønsker videre å satse mer intensivt på etter- og videreutdanning innenfor kirkelig sektor. Med tanke på profesjonsutdanningene, og med særlig fokus på etter- og videreutdanning søker vi derfor:

Rådgiver

100% stilling for snarest mulig tiltredelse

Arbeidsoppgaver:

- fagadministrativ ledelse av institusjonens etter- og videreutdanning innenfor kirkelig sektor
- administrativt ansvar for drifting av program og emner knyttet til de kirkelige profesjonsutdanningene ved fakultetet (prest, kateket, diakon, ungdomsarbeider).
- deltagelse i fag- og studieutvikling i tilknytning til programmene.
- studieveiledning og studieadministrative oppgaver

Kvalifikasjoner:

Det kreves høyere utdanning fra universitet eller høyskole, minimum på cand.theol.-/ masternivå.

Det er en fordel med erfaring fra minst et av følgende områder:

- videreutdanningsarbeid i kirkelig sektor eller i andre relevante sektorer
- faglig teologisk arbeid i en kirkelig stilling
- studieadministrativt arbeid på universitet eller høyskole

Søkere må ha gode kommunikative evner både på norsk og engelsk, og beherske IKT.

Det legges vekt på personlige egenskaper som kreativitet, ryddighet, serviceholdning, gode samarbeidsevner, samt evne til å arbeide resultatorientert.

Lønn etter Statens regulativ (l.tr. 50 – 58) og medlemskap i Statens pensjonskasse.

Det forutsettes lojalitet mot MFs profil og egenart.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til studiesjef Øystein Lund, 22 59 06 16 / 93 48 56 05, og på www.mf.no

Søknad sendes Det teologiske Menighetsfakultet innen 13. november 2006.



MF

Det teologiske
Menighetsfakultet

Pb 5144 Majorstuen, 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00 Faks: 22 59 05 01
E-post: post@mf.no

Ny og aktuell bok fra Luther Forlag

Thor Hesselberg (red.)

KIRKENS FRAMTID – FRAMTIDENS KIRKE DEN MISSIOLOGISKE UTFORDRING I DE NORDISKE FOLKEKIRKER



Kr 175,-

Samling fordrag fra en konferanse med samme tema, arrangert av Oase.

Både Den norske kirke, og folkekirkene i Norden for øvrig, står i dag overfor store utfordringer. Utviklingen på ulike områder i våre samfunn, sosialt, økonomisk og kulturelt, har gjort noe med folks forhold til kirken. Selv om vår tids mennesker ikke synes å være mindre religiøse enn tidligere generasjoner, er oppslutningen om de tradisjonelle gudstjenester i tilbakegang. De ulike statistikker som foreligger kan nok tolkes noe forskjellig, men den generelle trenden kan ikke lenger bagatelliseres eller bortforklares.

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO
Red. sekr.: Eyolf Berg
Tlf. 91 17 65 37
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Bjørg Gjelsvik,
Bok & Media AS, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.
e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 3500,- + moms.

ISSN 0332-5431

